

Dosarul nr. 2ra-838/21

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. V. Hudoba)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. L. Caraianu, A. Mironov, D. Fujenco)

DECIZIE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând recursurile declarate de Șompol Svetlana, reprezentată de avocatul Jecov Nicolai, Ministerul Justiției și Procuratura Generală a Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Șompol Svetlana împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii,

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care au fost respinse apelurile declarate de Șompol Svetlana, reprezentată de avocatul Jecov Nicolai, Ministerul Justiției și Procuratura Generală a Republicii Moldova, fiind menținută hotărârea din 11 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central,

constată:

La data de 03 martie 2020, Șompol Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 15 mai 2015, organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Comrat a pornit urmărirea penală pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal. La 02 iunie 2015, dânsa a fost recunoscută în calitate de bănuit, iar, la 28 iulie 2015 – în calitate învinuit, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal și aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea.

A susținut că prin sentința din 04 mai 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Central, a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii. Prin decizia din 25 februarie 2019 a Curții de Apel Comrat, definitivă și irevocabilă, sentința primei instanțe a fost menținută.

Reclamanta a invocat că în urma efectuării ilegale a urmăririi penale în privința sa, i-au fost cauzate suferințe psihice considerabile, prejudiciul moral estimându-l în mărime de 200 000 de lei. Infracțiunea incriminată este una gravă, pentru care este prevăzută pedeapsă inclusiv cu închisoarea, circumstanță ce urmează a fi apreciată ca potențială amenințare pentru libertatea și inviolabilitatea persoanei. De asemenea, infracțiunea prevede pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, fapt ce era important și esențial pentru ea, în condițiile în care a ocupat funcție de salariat ce deservea valori materiale.

A menționat că dosarul penal a fost examinat într-o perioadă îndelungată 15 mai 2015 – 25 februarie 2019, adică mai mult de 3,5 ani, perioadă în care a fost limitată în libertatea de deplasare și realizarea drepturilor sale. În total au avut loc 24 de ședințe de judecată, iar, participarea la dezbaterile judiciare a implicat cheltuieli materiale esențiale.

Șompol Svetlana a solicitat, în temeiul art. 3, 5, 6, 10 și 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 200 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 august 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Central, acțiunea depusă de Șompol Svetlana a fost admisă parțial și s-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul reclamantei suma de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma aplicării ilegale a măsurii preventive sub formă de declarație de a nu părăsi localitatea și tragerii ilegale la răspundere penală. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 11 august 2020 Șompol Svetlana, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii în partea respingerii acțiunii și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 14 august 2020 Procuratura Generală a Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 11 august 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

La 25 august 2020 și Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat, au fost respinse apelurile declarate de Șompol Svetlana, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov,

Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Justiției, fiind menținută hotărârea din 11 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central.

La data de 10 martie 2021 Șompol Svetlana, reprezentată de avocatul Nicolai Jecov, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 11 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că instanțele de judecată întemeiat au ajuns la concluzia că, în urma acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală și ale procuraturii i-au fost cauzate suferințe psihice, însă, la aprecierea mărimii prejudiciului moral, nu s-a ținut cont de gravitatea suferințelor cauzate, suma de 10 000 de lei fiind inechitabilă.

La data de 15 aprilie 2021 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 11 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

În susținerea recursului s-a indicat că, într-adevăr, coroborând prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 cu situația din prezenta cauză, se atestă că instanțele de judecată inferioare corect și just au constatat că, în privința intimătei Șompol Svetlana a fost emisă sentință de achitare. Acest aspect nici nu a fost negat sau contestat de către Ministerul Justiției.

Totuși, recurentul consideră că motivarea instanței de apel precum că intimata este în drept să solicite compensarea prejudiciului cauzat în conformitate cu prevederile Legii indicate, este nefondată și eronată, în condițiile în care conform prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală. În condițiile normei enunțate, nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului.

În această ordine de idei, recurentul a accentuat că este important și necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept. Respectiv, dacă se demonstrează printr-un act judecătorec de dispoziție irevocabil că acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală sunt/au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana. Or, instanța de fond, cât și instanța de apel urma să indice expres care anume act justifică răspunderea statului.

De altfel, în sensul prevederilor enunțate, rezultă expres că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală, sunt necesare unele condiții speciale, și anume existența faptei ilicite.

Prin urmare, Ministerul Justiției a afirmat că la materialele cauzei nu există niciun act procedural definitiv și irevocabil al judecătorului de instrucție sau a organului

ierarhic superior, prin care s-a stabilit ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală.

La data de 16 aprilie 2021 și Procuratura Generală a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat și a hotărârii din 11 august 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, precum și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

A susținut că toate acțiunile organului de urmărire penală au fost întemeiate și legale, din care considerente pretențiile intimitei nu se încadrează în prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998. Astfel, acțiunile procurorului precum înaintarea învinuirii, aplicarea măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 de zile și alte acțiuni procesuale, au fost condiționate de temeieri rezonabile că intimata a participat la săvârșirea infracțiunii, existând riscul eschivării ei de la urmărirea penală și împiedicarea stabilirii adevărului în cauza penală respectivă.

A indicat că, în cadrul urmăririi penale nu a fost emis niciun act procedural prin care să fie stabilite ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală și ale procuraturii, respectiv, acestea au fost în strictă conformitate cu prevederile legale și au fost îndreptate pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor cauzei penale.

Mai mult ca atât, consideră că însăși pronunțarea unei decizii de achitare prin sine constituie o satisfacție morală și echitabilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la data de 21 ianuarie 2021.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 10 martie 2021, fiind recepționată de către Șompol Svetlana, Ministerul Justiției și Procuratura Generală la 15 martie 2021 și de către avocatul Nicolai Jecov la 12 martie 2021 (f.d. 145-149).

Astfel, recursurile declarate de către Șompol Svetlana la 10 martie 2021, Ministerul Justiției – la 15 aprilie 2021 și Procuratura Generală - la 16 aprilie 2021, sunt în termen.

La data de 20 aprilie 2021, copia recursurilor a fost expediată în adresa părților (f.d. 185-187), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Prin referința depusă la 30 aprilie 2021, Procuratura Generală a RM a solicitat respingerea recursului declarat de Șompol Svetlana, ca fiind neîntemeiat.

Alte referințe nu au fost depuse.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 23 iunie 2021 a considerat recursurile admisibile și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursurile se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursurile declarate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală urmează a fi respinse, iar, recursul declarat de Șompol Svetlana urmează a fi admis, cu modificarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Din suportul probator prezent la actele cauzei rezultă că la 15 mai 2015, organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Comrat a pornit urmărirea penală în temeiul de art. 191 alin. (2) lit. d) din Codul penal, pe faptul însușirii averii străine, încredințate persoanei vinovate, cu folosirea situației de serviciu (f.d. 7).

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 02 iunie 2015, Șompol Svetlana a fost recunoscută în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal (f.d. 8).

Iar, prin ordonanța din 28 iulie 2015 Șompol Svetlana a fost recunoscută în calitate de învinuit, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal (f.d. 9-10).

Tot la 28 iulie 2015, în privința Svetlanei Șompol a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea (f.d. 11).

Prin sentința din 04 mai 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, Șompol Svetlana a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii (f.d. 12-27).

Prin decizia din 25 februarie 2019 a Curții de Apel Comrat, sentința primei instanțe a fost menținută (f.d. 28-45).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Șompol Svetlana a solicitat, în temeiul art. 3, 5, 6, 10 și 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, încasarea din contul bugetului de stat a sumei de 200 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia

temeiniciei parțiale a acțiunii și a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Svetlanei Șompol suma de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma aplicării ilegale a măsurii preventive sub formă de declarație de a nu părăsi localitatea și tragerii ilegale la răspundere penală. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de Șompol Svetlana, Ministerul Justiției și Procuratura Generală a Republicii Moldova, a ajuns la concluzia netemeinicii acestora, menținând hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că dreptul Svetlanei Șompol la repararea prejudiciului moral în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, a apărut în urma aplicării ilegale a măsurii preventive sub formă de declarație de a nu părăsi localitatea și devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare.

Astfel, instanțele de judecată au considerat că suma de 10 000 de lei este rezonabilă și întemeiată pentru a repara prejudiciul moral cauzat reclamantei în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

Verificând legalitatea deciziei atacate prin prisma argumentelor invocate în recursuri, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanțelor ierarhic inferioare cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat Svetlanei Șompol în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, însă, în opinia instanței de recurs suma de 10 000 de lei încasată cu titlu de prejudiciu moral nu corespunde caracterului și gravității suferințelor psihice și fizice cauzate ultimei, nefiind proporțională prejudiciului moral suferit și pe măsură să îi aducă satisfacție.

Conform art. 2 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, acțiunile ilicite sunt acele acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Art. 6 lit. a) din Legea menționată prevede că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare.

În conformitate cu art. 10 din aceeași Lege, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

Iar, conform art. 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție. Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală. În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

Reieșind din prevederile legale citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele ierarhic inferioare au concluzionat just că la caz, este reparabil prejudiciul moral cauzat Svetlanei Șompol în urma tragerii ilegale la răspundere penală, or, prin sentința din 04 mai 2018 a Judecătorei Comrat, sediul Central, definitivă și irevocabilă, Șompol Svetlana a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii, instanța de judecată constatând că în rezultatul examinării cauzei penale, nu au fost stabilite probe care să demonstreze obiectiv vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

În cadrul cauzei penale, în privința Svetlanei Șompol a fost aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea, care potrivit art. 178 alin. (1) din Codul de procedură penală, constă în îndatorirea impusă în scris învinuitului, inculpatului de către procuror sau, după caz, de instanța de judecată de a se afla la dispoziția organului de urmărire penală sau a instanței, de a nu părăsi localitatea, în care domiciliază permanent sau temporar, fără încuviințarea procurorului sau a instanței, de a nu se ascunde de procuror sau instanță, de a nu împiedica urmărirea penală și judecarea cauzei, de a se prezenta la citarea organului de urmărire penală și a instanței de judecată și de a le comunica acestora despre schimbarea domiciliului.

Astfel, recurența Șompol Svetlana a fost limitată în dreptul de a se deplasa liber în afara localității în care domiciliază.

Reieșind din circumstanțele expuse, instanța de recurs consideră că, quantumul prejudiciului moral încasat de către instanțele ierarhic inferioare este vădit

disproporțional și diminuat în raport cu circumstanțele stabilite la caz, or, la determinarea cuantumului acestuia urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, cu menținerea echilibrului între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

Conform prevederilor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se determină de instanța de judecată luându-se în considerare:

- gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă – în speță, Șompol Svetlana a fost învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, infracțiune gravă, pentru care este prevăzută inclusiv pedeapsa cu închisoare de la 2 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani;

- caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată – la caz, instanța de judecată a stabilit că, de către procuror nu au fost prezentate probe convingătoare care să demonstreze existența în acțiunile recurente a elementelor infracțiunii incriminate;

- rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei, natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei. Infracțiunea incriminată Svetlanei Șompol prevede pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, fapt ce era important și esențial pentru ea, în condițiile în care a ocupat funcție de salariat ce deservea valori materiale, fiindu-i știrbită reputația profesională;

- durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată. În speță, cauza penală a fost examinată timp de 3 ani și 9 luni, perioadă îndelungată în care recurenta s-a aflat într-o situație stresantă, riscând să fie pedepsită penal pentru infracțiunea incriminată.

Analizând circumstanțele expuse, instanța de recurs conchide că, luând în considerație suferințele psihice suportate de către Șompol Svetlana în urma tragerii ilegale la răspundere penală și aplicării ilegale a măsurii preventive obligarea de a nu părăsi localitatea, gradul trăirilor negative și disconfortul suportat odată cu supunerea acesteia urmăririi penale, consecințele produse familiei, de stresul precum și de efectele psihice provocate, compensația bănească încasată de instanțele ierarhic inferioare nu este în măsură de a-i atenua suferințele fizice și psihice cauzate.

Prin urmare, având în vedere principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, instanța de recurs consideră că suma de 30 000 de lei va constitui o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul cauzat recurente Șompol Svetlana, fiind exagerată suma de 200 000 de lei solicitată de către ultima cu titlu de prejudiciu moral.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanțele ierarhic inferioare au emis hotărâri întemeiate privind repararea prejudiciului moral, însă au determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral eventual suferit de către

recurenta-reclamantă fără aprecierea în modul convenit a tuturor circumstanțelor în care acesta a fost cauzat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală și de a admite recursul declarat de Șompol Svetlana, reprezentată de avocatul Jecov Nicolai, cu modificarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea încasării din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Svetlanei Șompol a sumei cu titlu de prejudiciu moral, prin majorarea cuantumului sumei încasate de la 10 000 de lei până la 30 000 de lei, în rest, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe de a menține.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se resping recursurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală a Republicii Moldova.

Se admite recursul declarat de către Șompol Svetlana, reprezentată de avocatul Jecov Nicolai.

Se modifică decizia din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 11 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Șompol Svetlana împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, în partea încasării din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Svetlanei Șompol a sumei cu titlu de prejudiciu moral, prin majorarea cuantumului sumei încasate de la 10 000 de lei până la 30 000 (treizeci de mii) de lei.

În rest, decizia din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 11 august 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic